

Kopriva Nikolett

Fehér, mint a hó

*Dédanyámon napról napra szaporodtak a ráncok.
Azt mondta, ezek nem ráncok, csak repedezik az arca.
Dédanyám a teát keserűn itta, mert úgy hitte,
édes íz nem létezik. Télen sem fűtötte a házat.
Egyszer elmondta, nem érzi a végtagjait,
mert megcsonkították,
és ami a helyükbe került, az valami más.
Hosszú ruhákba öltözött, nyáron is kesztyűt hordott.
Amikor az ablak előtt üldögélt, azt kérdezte,
tudjuk-e, mi van a hegyek mögött,
és hogy kis sírba temetjük, ugye, mint a gyerekeket,
mert belőle ennyi maradt.
Arca fehér volt, mint a hó.
A repedések mögött sötétség.*